

Nr 151.

Av herrar Nilson i Spånstad och Pettersson i Dahl, *angående skydd för markägares rätt till skogsbär å egen mark, m. m.*

Frågan om skydd för markägares rätt till skogsbär å egen mark har vid flera tillfällen varit föremål för riksdagens prövning. Varje gång frågan har behandlats har den dock fallit, trots att den omfattande skadegörelse som ofta skett vid bärplockning å annans mark på nytt gjort denna angelägenhet aktuell. F. n. torde dock, med hänsyn till angelägenheten av att under rådande kristid alla för folkförsörjningen värdefulla tillgångar tillvaratagas, ett direkt förbud vara en sak lämpligare att förverkliga under mera normala förhållanden. Mera aktuellt torde för tillfället vara att söka genomföra sådana åtgärder att inte bärmarkerna förstöras genom oförständig eller ovarsam framfart. Ofta händer att kommande års bärskörd förstöres av bärplockare, som av obekantskap med förutsättningarna för avkastning oavsiktligt vålla skadegörelse. Ännu oftare händer det emellertid att bärplockare från städer och samhällen skörda bären för tidigt och att alltså den erhållna skörden blir av väsentligt sämre kvalitet än vad den kunde eller borde ha varit. Ett tillvaratagande av skogsbären på sådant sätt att en fullgod produkt skördas torde vara ett allas intresse åtminstone i nuvarande situation.

Detta resultat torde mycket lätt kunna uppnås på så sätt att det uppdrages åt länsstyrelserna i länen att fastställa dag då plockning av skogsbär å annans mark först må tillåtas, olika för olika bärslag, varvid hänsyn även borde tagas till skilda länsdelars olika förhållanden. Ett beslut i denna riktning skulle enligt vårt förmenande i nuvarande situation fylla de krav som ur folkförsörjningssynpunkt måste ställas på att största möjliga kvantitet värdefulla livsmedel tillvaratages för folkhushållets behov. Jämsides med dessa åtgärder för att just nu tillvarataga alla möjligheter böra emellertid åtgärder vidtagas syftande till att på längre sikt skydda markägarens rätt till bärsköörden på egen mark, t. ex. på visst avstånd från gården.

På grund av vad som ovan framhållits hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa dels om åtgärder i syfte att förhindra att omogna bär

avplockas, dels om utredning till skydd för markägarens
rätt till skogsbär å egen mark.

Stockholm den 23 jan. 1942.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Anders Pettersson
i Dahl.
